TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Tu hành chính là khổ trước sướng sau

ISSN: 2734-9195 09:44 12/08/2024

Tu hành không phải là con đường dễ dàng. Nó đòi hỏi sự kiên nhẫn, kiên trì và một tâm trạng không lay chuyển trước những cám dỗ và khó khăn...

Tác giả: **Thích nữ Liên Phẩm**

Trong một ngọn núi sâu, có bảy người cùng chung chí hướng, phát nguyện tu hành. Họ nhận ra rằng cuộc đời đầy rẫy hiểm nguy, con người chỉ sống vài chục năm, cuộc đời tuy ngắn ngủi nhưng lại tạo ra vô số nghiệp chướng.

Vì vậy, họ quyết tâm tìm một nơi thanh tịnh để cùng nhau luận đạo và tinh tấn tu tập, đó là lý tưởng chung của họ.

Tuy nhiên, sau mười hai năm, tâm trạng của mỗi người vẫn không thay đổi, vẫn đầy biến động và phiền não. Dù đã rời xa đám đông, họ vẫn không cảm thấy hạnh phúc. Phiền não của họ nằm ở đâu? Chính là dục vọng và tình cảm chưa

đoạn trừ. Một nhóm người sống trong môi trường thanh tịnh lâu ngày, nhận ra không có niềm vui nào. Họ hồi tưởng lại khi còn ở nhà có cha mẹ, anh em và nhiều mối quan hệ nam nữ, trong khi mười hai năm ở núi sâu, họ chẳng được gì, như là lãng phí cuộc đời. Vì vậy, bảy người này lại tụ họp và thảo luận với nhau. Họ cho rằng nên quay về xã hội, lấy vợ, lập gia đình và làm sự nghiệp. Vì vậy, họ cùng nhau rời khỏi nơi tu hành mười hai năm.

Khi đó, đức Phật biết được tâm trạng không yên tĩnh và ý định hoàn tục của những người tu hành này, nên Ngài ngồi thiền ở nơi họ phải đi qua.

Bảy người từ núi sâu đi đến cửa ra, nhìn thấy đức Phật đang ngồi trang nghiêm dưới gốc cây. Họ chưa biết đức Phật là ai, nhưng khi thấy Ngài, tự nhiên sinh lòng cung kính, đồng loạt quỳ xuống đảnh lễ.

Sau khi họ ngồi xuống, đức Phật hỏi: "*Các ông từ đâu đến, định đi đâu? Các ông tu hành bao lâu rồi? Với tâm trạng như thế nào mà vào núi sâu, và vì sao lại rời khỏi nơi thanh tịnh?*"

Bảy người tu hành kể lại mọi chuyện cho đức Phật nghe. Đức Phật nói: "*Tu hành là một hành trình tâm linh, phải tu tập đến mức không bị động tình làm lay động, có thể xem giàu sang như mây nổi, xem danh lợi như dép rách. Có thể nhìn thấu sự hỗn loạn, đạo ở trong đó! Thế gian hỗn loạn nhất là giữa con người với nhau, sự phân tranh và tranh đấu của xã hội. Tu hành chủ yếu là nhìn thấu những dục vọng này, nếu không nhìn thấu những sự hỗn loạn này mà lại quay*

về xã hội, tâm các ông sẽ càng loạn hơn.”

Lời dạy của đức Phật khiến bảy người tu hành tỉnh ngộ, họ hiểu rằng con đường tu hành không thể dễ dàng bị lay động bởi ngoại cảnh và dục vọng. Họ nhận ra rằng, muốn đạt được sự an lạc thực sự, cần phải vượt qua những cám dỗ của thế gian và kiên định với con đường tu tập.

Những lời dạy của đức Phật là ngọn đèn soi sáng, giúp họ quay trở lại con đường tu hành với tâm trạng vững chắc hơn, quyết tâm hơn để đạt đến sự giải thoát.

Bài học giá trị:

Tu hành không phải là con đường dễ dàng. Nó đòi hỏi sự kiên nhẫn, kiên trì và một tâm trạng không lay chuyển trước những cám dỗ và khó khăn. Hành giả phải nhận thức rằng những khó khăn ban đầu chỉ là một phần của quá trình thanh lọc tâm trí và tinh thần.

Bài học lớn từ câu chuyện này là sự hiểu biết và thấu suốt về bản chất của dục vọng và những cảm xúc tiêu cực. Chỉ khi ta không bị chúng điều khiển, ta mới có thể đạt được sự an lạc và giải thoát thực sự.

Trong đời sống tu hành, việc đối diện và vượt qua những phiền não không phải là nhiệm vụ ngắn hạn, mà là một hành trình dài hơi đòi hỏi sự kiên định và nỗ lực không ngừng.

Cuối cùng, sự dẫn dắt và khai sáng của một bậc thầy, như đức Phật, là vô cùng quý giá. Họ giúp chúng ta thấy rõ con đường chân chính, nhắc nhở chúng ta về mục tiêu cuối cùng và củng cố lòng tin và quyết tâm của chúng ta trên con đường tu hành.

Hãy luôn nhớ rằng, “khổ và gian nan trên bước đường tu hành nhưng quả vị đạt được sẽ rất là an lành, ngọt ngào” là quy luật tự nhiên trong hành trình tìm kiếm sự giải thoát và an lạc.

Tác giả: **Thích nữ Liên Phẩm**